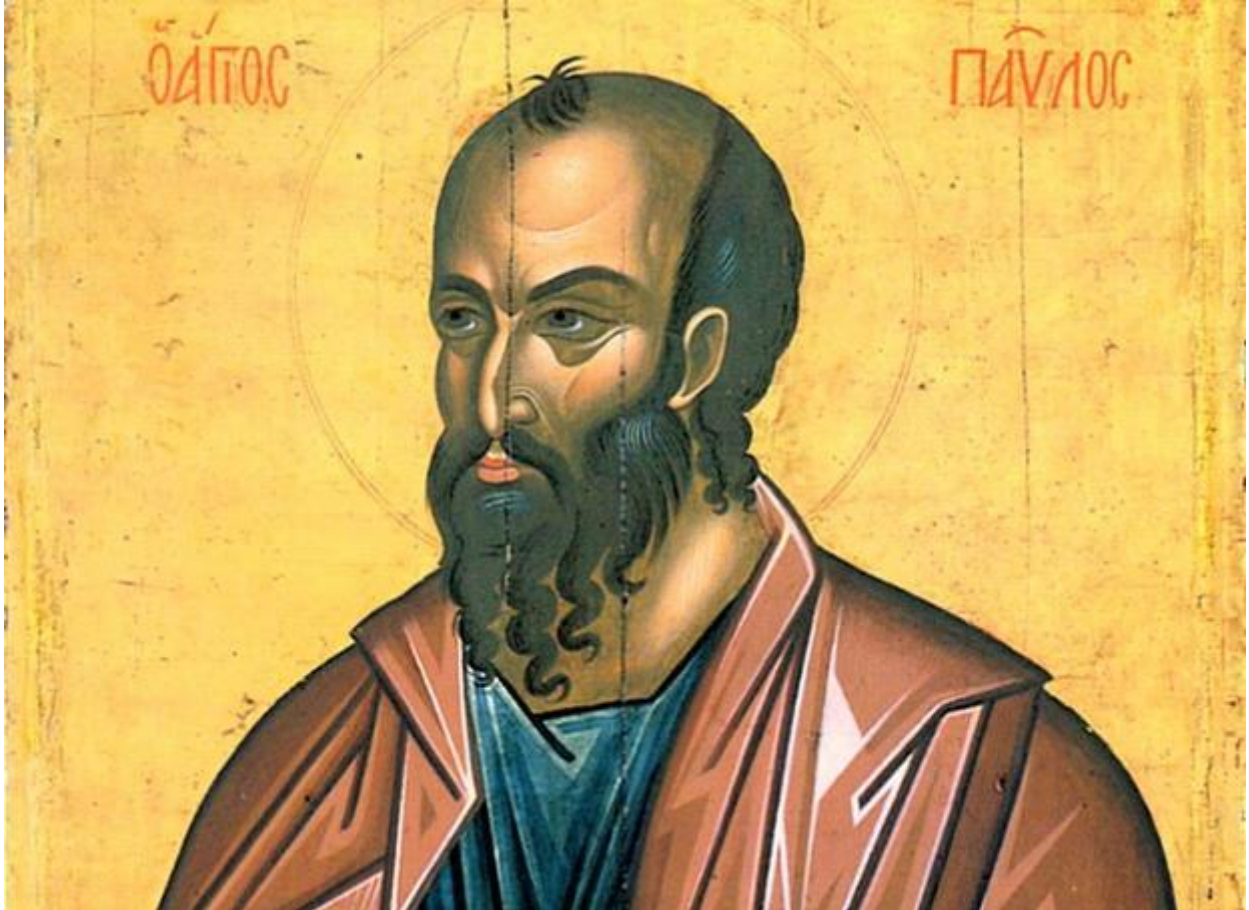

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Ε΄ Ματθαίου, 5 Ιουλίου 2026

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το [Αποστολικό Ανάγνωσμα](#) της Κυριακής Ε΄ Ματθαίου: Γαλ. ε΄
22 - στ΄ 2 (5-7-2026)

Ἀδελφοί, ὁ καρ--πὸς τοῦ Πνεύ-ματός ἐστιν ἀ-γά-πη, χαρά, εἰρήνη, μα--κρο-θυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πρα-ότης, ἐγκράτεια· κα-τὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλ-λήλοις φθονοῦντες. Ἄ-δελφοί, ἐὰν καὶ προ-ληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑ-μεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. ἀλ-λήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

ΣΚΕΨΕΙΣ - ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

1. Ὁ καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἡ ἀποστολικὴ περικοπὴ τῆς σημερινῆς Κυριακῆς ἀναγινώσκεται ἀπὸ τὴν πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολή, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, τῆς μνήμης τοῦ ὁποίου ἐορτάζουμε σήμερα. Στὴν ἀρχὴ τῆς περικοπῆς ὁ ἀπόστολος Παῦλος περιγράφει τὸν καρπὸν ποὺ παράγει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στὴν ψυχὴ τοῦ πιστοῦ. «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια», γράφει. Ὁ καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη, ἡ πλατιὰ καρδιὰ στὶς ἀδικίες, ἡ καλοσύνη, ἡ εὐεργετικὴ διάθεση, ἡ ἀξιοπιστία στὰ λόγια, ἡ πραότητα καὶ ἡ ἐγκράτεια.

Ἐνῶ λίγο πρωτύτερα στὴν Ἐπιστολή του ὁ θεόπνευστος Ἀπόστολος εἶχε ἀπαριθμήσει «τὰ ἔργα τῆς σαρκός», δηλαδὴ τὶς πράξεις στὶς ὁποῖες μᾶς παρασύρουν τὰ πάθη μας, τώρα κάνει λόγο γιὰ τὸν «καρπὸν τοῦ Πνεύματος». Εἶναι σὰν νὰ μᾶς λέει ὅτι, ὅτιδήποτε ἀμαρτωλὸ ἐμφωλεύει στὴν καρδιά μας, ὀφείλεται σ' ἐμᾶς, στὴ δική μας ἀμαρτωλὴ προαίρεση, ἐνῶ ὅτιδήποτε ἀγαθὸ, εἶναι καρπὸς, δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὰ ἐφάμαρτα ἔργα προέρχονται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ ἐμᾶς, γι' αὐτὸ καὶ τὰ ὀνόμασε ἔργα τῆς σάρκα. Ἀντίθετα, γιὰ τὰ ἀγαθὰ δὲν ἀρκεῖ ἡ δική μας φροντίδα. Χρειάζεται καὶ ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Ἐπομένως αὐτὸ ποὺ ἔχει σημασία, εἶναι ἡ καρδιά μας νὰ γίνεταί δεκτικὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Νὰ εἶναι ταπεινὴ ἡ καρδιά μας, ὥστε νὰ ἐνοικεῖ σ' αὐτὴν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ Ἐκεῖνο θὰ μᾶς χαρίζει κάθε ἀρετὴ, θὰ μᾶς ἐξαγιαζέει, θὰ μᾶς χαριτώνει.

2. Ἡ νέκρωση τοῦ σαρκικοῦ φρονήματος

Στὴ συνέχεια τῆς περικοπῆς ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπισημαίνει ὅτι «οἱ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις». Δηλαδή, ὅσοι ἀνήκουν στὸν Χριστό, νέκρωσαν τὸ σαρκικὸ φρόνημα μὲ τὰ πάθη καὶ τὶς ἐπιθυμίες του. Σταύρωσαν τὴν σάρκα καὶ τὶς πονηρὰς κλίσεις καὶ ροπές της. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἐφάμαρτες πράξεις θανάτωσαν καὶ τὶς κατώτερες ἐπιθυμίες ποὺ ὑπάρχουν στὸ βάθος τῆς καρδιάς.

Σ' αὐτὴ τὴ νέκρωση τῆς σάρκα καὶ τῶν παθῶν μᾶς προτρέπει καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: Τί σημασία ἔχει, ἂν δὲν κάψεις τὸ σῶμα σου ὡς μάρτυρας

στη φωτιά; Μπορείς να το θυσιάσεις σε άλλη φωτιά. Το να έχεις τη δυνατότητα να ζεις με πολυτέλεια, αλλά να προτιμάς την επίπονη ζωή, δεν είναι ολοκαύτωμα; «Νέκρωσόν σου τὸ σῶμα καὶ σταύρωσον, καὶ λήψη καὶ αὐτὸς τοῦ μαρτυρίου τούτου τὸν στέφανον» (ΕΠΕ 24, 482). Νέκρωσε τὸ σῶμα σου ὡς πρὸς τὶς κατώτερες ἐπιθυμίες καὶ σταύρωσέ το, καὶ τότε θὰ λάβεις κι ἐσὺ τὸ στεφάνι τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ.

Αὐτὴ τὴ νέκρωση τῶν παθῶν ἐφάρμοζε καθημερινὰ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης μὲ τὴν αὐστηρὴ ἄσκησή του. Παρὰ τὶς διοικητικὲς μέριμνες ποὺ εἶχε ὡς ἡγούμενος τῆς Μεγίστης Λαύρας, συχνὰ κατέφευγε σὲ σπήλαιο νοτιοανατορικὰ τῆς Μονῆς, ὅπου ζοῦσε μὲ αὐστηρὴ ἄσκηση καὶ πολύωρη προσευχή. Ἔζησε ἰσάγγελο βίο. «Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου κατεπλάγησαν Ἀγγέλων τάγματα», ψάλλουμε στὸ Ἀπολυτίκιό του. Συγκλονίσθηκαν μὲ τὴ ζωὴ σου ἀκόμη καὶ αὐτὰ τὰ ἀγγελικὰ τάγματα· διότι, ἐνῶ εἶχες σῶμα, νέκρωσες τὸ σαρκικὸ φρόνημα. Αὐτὴ τὴ νέκρωση τῶν παθῶν ἃς ἐπιδιώκουμε κι ἐμεῖς μὲ τὴν ἐγκράτεια, τὴν ἄσκηση, τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα, ἂν θέλουμε ν' ἀνήκουμε πραγματικὰ στὸν Χριστό.

3. Ὁ νόμος τῆς ἀγάπης

Στὸ τέλος τῆς περικοπῆς ὁ θεοφώτι-στος Ἀπόστολος δίνει μία ἀκόμη σημαν-τική συμβουλή. «Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ», γράφει. Ὑπομένετε ὁ ἕνας τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἄλλου καὶ ἔτσι ἐκπληρῶστε τὸν νόμο τοῦ Χριστοῦ. Ποιὸς εἶναι ὁ νόμος τοῦ Χριστοῦ; Εἶναι ἡ θυσιαστικὴ ἀγάπη. «Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς» (Ἰω. ιγ' 34), εἶχε πεῖ ὁ Κύριος. Σᾶς δίνω νέα ἐντολή, νὰ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ὅπως ἐγὼ σᾶς ἀγάπησα, δηλαδὴ μὲ ἀγάπη θυσιαστικὴ. Μέσα στὸν νόμο τῆς ἀγάπης αὐτῆς περιέχονται ὅλες οἱ ὑπόλοιπες ἐντολές.

Ἡ θυσιαστικὴ ἀγάπη ἦταν χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. Ὅσο αὐστηρὸς ἦταν μὲ τὸν ἑαυτό του ὁ μεγάλος αὐτὸς ἀσκητής, τόσο ἐπεικῆς, συγκαταβατικὸς καὶ στοργικὸς ἦταν μὲ τοὺς μοναχοὺς του. Ἕνας πατέρας ἀγάπης, ποὺ ἄφηνε στὴν ἄκρη τὸν ἑαυτό του γιὰ νὰ ἀναπαύσει τοὺς ἀδελφούς. Γι' αὐτὸ πλῆθος νέων μοναχῶν τὸν πλησίαζαν γιὰ νὰ ὑποταχθοῦν καὶ νὰ μαθητεύσουν κον-τά του.

Μὲ ἀγάπη θυσιαστικὴ ἃς φερόμαστε κι ἐμεῖς πρὸς ὅλους. Μόνο αὐτὴ φέρνει τὴν εἰρήνη στὸ σπίτι, τὴν ἐνότητα στὴν οἰκογένεια, τὴν ἡρεμία στὴν ἐργασία. Μόνο μὲ αὐτὴ «βαστάζουμε τὰ βάρη τῶν ἄλλων» καὶ συνυπάρχουμε ἁρμονικὰ μαζί τους. Μόνο αὐτὴ μπορεῖ νὰ μεταβάλλει τὴν κοινωνία μας σὲ ἐπίγειο παράδεισο.

(Πηγή: Αδελφότης Θεολόγων «Ο Σωτήρ»)